

અર્પણપત્ર

— ૦ —

નામદારદાંતાના રાણાજી સોહજ
ની આવાદેવી દેવકાવ્ય હી પરજ-
તિ પ્રસન્નતા છે તેથી તથા આવાં દ-
વ્યજનાયનારને તન મન અને ધનથી
મદદ કરે છે તેથી તેમનું શુભનામ
જાનાના પુસ્તકમાં જોડી રાખ્યા-
ની ઈચ્છાથી જનાયનારે તેમને અ-
ર્પણ કર્યું છે.

મો. દો. ત્રયણી.

(૪)

ખોડીઝારકાવ્ય.

દોહરો.

પારવતીના પુત્રને, હું પ્રીતેલાગું પાય,
વાણી દેખે સરસ્વતી, ગાળિં ખોડીઝારકાવ્ય. ૧

ગરબી.

દેવી ખોડીઝાર મારી માણ, માના મંડપની શોભાસા
રી. દેવી ખોડીઝાર. ૦ દેક.

માનો ગોખડેરામાં છાને, તેમધ્યે માણખીરાને દેડી

માને કલ્લાને ફાંખીજો છાને, માને પાગે તેને પુરવળે દેડી

માને ફાંપે સોનાનો યુડાસાને, ઘસઝાંગળીએ વેડખીરાને

દોરે તુર્રીને દોરાઝળકે, મહીં હીરામોતીની સેરોલળકે

માને ફાને તેઝાલઝળકે, જ્નેડે પાંઘીજો ફોટીચળકે

તાકે પેહેરીયે સરની વાળી, મહીં હીરામોતીની ફરતીને

માને ફેસરની આડખીરાને, વચે સોનાનો ચાંસોરાને

માએ પેહેરીતે નોતમયોળી, ધિપરખોટી છેકસખીસાળી

ગોખ મધ્યે દેવીખીરાને, માંપે સોનાનું છતરઝળકે

ખેપાસે તેભ્નેતોઝખડે, દેશવયે તેઝમરૂખ લટકે દેવી
 ખ્યારણે મોતીનું તોરણઝખડે, મહીંવાનાગોળાલખડે
 માનાયાયરનીશોભાસારીફરતીયીમનીજોયારહુણે
 માનુંડેશગનમાંગાળે, ઊપરસોનાનું ફળસખીરાળે
 માનાનામઊપરન્નહિંવારી, મારાંદુશમનનેનાખોમારી
 ફરતારંગીતજાવારીલટકે, મહીંદીવાનીભ્નેતોઝખડે
 મારેઆશિરોઆધારછેતારો, તુંનવિનાખેલીફુણસારો
 ભેફોઈગુણમાળુનાગસો, તેતોસેનેસંસારતરીન્નરો
 સંવતજોગણીયાબીસનીસાલે, ફૂંછેમાગરીરતુમનુવિભે
 ગામસરખેનમાંવસેછેતારો, દોલતરામનોસુતીતોળે
 તેનેમાળુલેનેજિઆરી, મારાંદુખદાખિરનાખોફાપો
 રાત દાડો રૂદેમાંરેન્ને, ફરન્નેડીમોતીરામકેછેન્ને
 રૂફોખાવીશયઈછેપુરી, ખાંદગ્રહાનીલલતમારી

ગરબી.

દેવીખોંડીઆર રમવાનીસઘાં, નવરાતરમાંરે;
 માએશોભીધોરાણગારરે, દેવીખોંડીઆરરે. દેક
 માનેફાપેતેચુડલોશોભતો, નવરાતરમાંરે;

જનેડેખાજીખંધખેરખીજાવયે. દેવીખોડીજારે. ૧

માજે કસખી જોહીચુંછી, નવરાતરમાંરે. —

કોટેઘરેણાનો નહિ પારે, દેવીખોડીજારે. ૨

સોળદાણગારમાજેજંગેસન્યા, નવરાતરમાંરે;

પેહેર્યાગુજાખંખેલીનાહારે, દેવીખોડી. ૩

યોસટ જોગણીરમવાજાવ્યાં, નવરાતરમાંરે;

ચુંવાળશ્રીખજુચરખાજે, દેવીખોડીજારે. ૪

જારાતેસુરખીજંખાજાવ્યાં, નવરાતરમાંરે;

પાયાઘડધીકાળકામાતરે. દેવીખોડીજારે. ૫

હીંગોળીને હરસીધજાવ્યાં, નવરાતરમાંરે;

જનેડેકુંતાખોજનઈસાથે. દેવીખોડીજારે. ૬

જાણેતુજનેજનઈજાવ્યાં, નવરાતરમાંરે;

દક્ષિણધીતુજન માતરે, દેવીખોડીજારે. ૭

સૌદેવીરોજેમળી, નવરાતરમાંરે;

ત્યાંતોહરખેજાજાગાયે. દેવીખોડીજારે. ૮

ધુડીકૂરેનેલેહંખોડવા, નવરાતરમાંરે;

ત્યાંતોપઈરહોનાટાંગરે, દેવીખોડીજારે. ૯

યૈમાને ખેરીદેવ જાવીજા, નવરાત્ર માંરે;

ત્રમા જાવ્યા ત્રમાળી સાથે. દેવી ખોડી જારે ^{૧૨}

યૈકુંઠી વીશ્ણુ જાવિયા, નવરાત્ર માંરે;

સાથે મોટાં માહાજક્ષ્મી માતરે. દેવી ખોડી જારે ^{૧૧}

રીવજાવ્યા કૈલાસી, નવરાત્ર માંરે;

સાથે ગંગા પારવતિ સાથે, દેવી ખોડી જારે. ૧૨

જાહરી સહસ્ત્ર રૂરી જાવીજા, નવરાત્ર માંરે

સાથે રૂષી પત્નિયો સંગરે, દેવી ખોડી જારે. ૧૩

ત્યાં લેવા નિલેગી પર્થ, નવરાત્ર માંરે;

ત્યાં તો ગાવા માંડ્યા છંદરે, દેવી ખોડી જારે. ૧૪

નીરાદિન ખેલ નવ નવા, નવરાત્ર માંરે;

ત્યાં તો શિવદાંડ ન માયરે, દેવી ખોડી જારે. ૧૫

જેમ નવરાતો પુરી થઈ, નવરાત્ર માંરે;

ત્યાં તો નમ્યાં દશમી જે લોગરે. દેવી ખોડી જારે ^{૧૬}

લવીંગ સોપારી જેલથી, નવરાત્ર માંરે;

વળી ખીડલે ખાસ પાતરે. દેવી ખોડી જારે. ૧૭

લોન નસેઈ ને ત્યાની જો, નવરાત્ર માંરે;

મહ મહ ગયાં મં માયરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૧૯
 પોતેડેરામાં પંધારીઝાં, નયરાતરમાંરે;
 માણુ ખેઠાં જિજામણા ગોખરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૦
 સાફરકેરા ફરા પડ્યા નયરાતરમાંરે,
 પછી દુધના ચર સ્યા મેઘરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૧
 માણુ ગોખે ખેશીને ગાણુઝાં, નયરાતરમાંરે,
 તેથી કુંખ્યા અસુર અપારરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૨
 ખેઠાં સરખે ન ગામને ગુંધરે, નયરાતરમાંરે;
 સૌ સેવકની ફરવા સહાયરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૩
 દોલતરામનો સુત પિતરે, નયરાતરમાંરે;
 ગુણ ગાય મોતીરામ દાસરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૪
 દેવ શેરીમાં ફું રફું, નયરાતરમાંરે;
 વળી ખારો ફૂલો ફૂલો ચાયરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૫
 ખારે ખારો અધાર છે તાહરો, નયરાતરમાંરે;
 મારા શત્રુનો ફરો સંહારરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૬
 પુરણા દુકો છવીકરી, નયરાતરમાંરે;
 પુલ્ન નયમીને રવિયારરે, દેવી ખોડીઝારરે. ૨૭

સંવતજોગાળીચાલીશમાં, નવરાતરમાં રે,
 શુભ માગશીર કૃષ્ણ પદારે, દેવીખોડીજારે. ૨૭

ગરબી.

ગોખવાળી માને ગાઈએ રે, માતારી મોનં પાઈએ રે
 આકારી રમતી દેવી, પાતાળે તું તેવી, ત્રણભુવને
 માં તારું જલવાણું, જ્યાં જ્નેઈએ ત્યાં તેવી. ગોખ
 ધુધુનગારાં નોખતવાગે, શરણાર્થવાગે સારી;
 નદેરી મરદંગવાગે, માની ગતો છે ત્યારી. ગોખ
 જારા સુરમાં જંખાબિરજો, પાવાઘડ માહાકાળી;
 માનસરોવરખુપરગીતે, કુકુડ નીજ સવારી ગોખ
 ગુજાગ્યા સલામ કરે છે, મોટાને ત્તધારી;
 કરજેડી તારો સેવક બિન્નયે, જારી પુરોતે હમારી ગોખ

ગરબી.

ધનખોડીજાર માધનખોડીજાર મા, સુરખેજામ
 ને પાઈર શોભા સારી. રેક.

વડાજારનો માસનાદિતજાવ્યા, તરોકુશ્રીકૃષ્ણગુંદ
 ડીજોલાવ્યા; હેતકરી માણને ચડાવવા ધન. ૧

સાંભપેડે જારતીથાયછે, ઘંટ ઘડીખાણાંતોજ
તવાગેછે; તેનીનેડેલુંગળોગાનેછે. ધન. ૨

રૂડાપ્રાહ્મણુલેગાયાયછે, તેતોગુણમાજુના
ગાયછે, નરનારીદરશને જાવેછે. ધન. ૩

રૂડાગલાસમાંતોભેતોખળે, ડેરાયચેઝમરૂખે
ઝળકીરહે; ત્યાંતોધીનીમરીલોત્તડેખળે. ધન. ૪

રૂડીધર્મશાળાતોશોલીરફી, તેતોસત્તરગભની
લાખીકરી; મુંનીલાલદૈલસુખેરોળીકરી. ધન. ૫

રૂડામૌદજારામીલેગાકરી, જેમનેસારાસારાં
વિચારકરી, રૂડીપુનમોતેમનેખાંધી. ધન. ૬

સંવતજોગણીચાલીસનીસાલે, શુભખીનરુદ્રપ
દ્વપ્રધવારે; માફામહિનરૂડોકહેપાજે. ધન. ૭

થોડીખુધીધીશુંગુણગણિં, મતીખાપોમાજુમ
ભમાંધણી, મારારાત્રુનેનાખોમારી. ધન. ૮

તુંતોતવઘડનાલાલાવાળી, તારાનામણિપંરજી
ખાલીહારી, સેવકમોતીરામનેલ્યોજીગારી. ધન. ૯

૧ મુનીલાલકાળીદખત. ૨ દલસુખમુજહુ.

ગારબો.

- (નહીં જાણુ હો નંદનાલાલરે, મહીપ્રંભારંરે) ખેરભા
 રૂડું શોલે છે સરખે ભગામરે, ખોડી ખારદેવીરે, દેક.
 બેનો વેદ પુરાણ ભક્ષ ગાય, સુર મુની રેવીરે. ૧
 માણ ખિરાત્ને છોલા ગોળરે, પશ્ચિમ દ્વારેરે, ૨
 છે દક્ષીણ માં મહાદેવરે, વામે ધર્મ શાળારે. ૩
 શોલે મંડપ માં ચીમની ઓપારે, ચારે પાસેરે. ૪
 છે શીખર ગાગર જનમૂલ, શોલા સારીરે. ૫
 માતાનું જન્મભૂત કામરે, દીસે રૂડુંરે. ૬
 બેને ફીધાં સરૂળ સૌ કામરે, દેવત ઘણુંરે. ૭
 રૂડો નય ઘડનામે રાયરે, તેને લાલેવરીરે. ૮
 કુલડી જે ભમાડું ફરકે, સિંધદેશ ચાલીરે. ૯
 પોતે લીધો છે સિંધ મૂલક, સીકેતરાં ભૂતીરે. ૧૦
 પછી જાવ્યાં છે ગૂંચરાતદેરીરે, જમઘવાદુજીવેરે. ૧૧
 જીજેરાંતે સરખે ભગામ. ઊગમણાગોળેરે. ૧૨
 પુની જાનું રાણે છે દુખરે, દેવી મોટીરે, ૧૩
 યાં જીજાનેં જાપે પુત્ર, પોતે પરમેશ્વરીરે. ૧૪

ખોડીબુધિથી કુંડું ગાનરે, દુઃખનવધરશોરે. ૧૫

તારાનામનીમોટીછેદાલ, તેથીચુરુરે. ૧૬

ત્વચસ્તંસાર સિંધુમાંફરે, ખાલજિગારોરે. ૧૭

સંવતઝોગણીયાલીસાનીસાલરે, મહાસુદપાંચમે

શુભકરકેવાયછેત્રગુવારરે, સેવકુન્નચેરે. ૧૮

મારાદુઃખનોકરીસંહારરે, બ્યોનેસંત્રાળીરે. ૧૯

એધુંમાગેમોતીરામદાસરે, શરણોરાખોરે. ૨૦

છેદોલતરામનોસુતરે, તેનેબ્યોડિગારીરે. ૨૧

કુંતોરકુંડુંસરખેનગામરે, છેલીદેવરીરીરે. ૨૨

મારેમોટીછેતારીજારીરે, ખોડીજારદેવીરે. ૨૩

રાગમોરમ.

માનમુરખાખોડીજારમાસખસેબડીફે; ખો

ડીજારમાસખસેબડી. ચોતોસરખેનગામચ

સીછે. માનમુરખાઠેક.

સંવતઝોગણીઝડતરીફીસાલે, ચૈત્રચંદ્રીતે

બીજકરકેવાએ; જામોદગામુમેકાગલસીખાએ. ૨૪

ત્રીનપ્રાહ્મણતેગામીલાઈ, ઈનેકસઈકાકાકીન

દલપતરામકાબુરાલીખા, માન. ૨
 જોસાલીખાકેટપાલુમેંલેન, દલપતરામતો
 બારડોલીરેતા; ચોતો સુરત જીલ્લા ફીલાતા. મા. ૩
 ફાગલ સુનકે દેવીજીઠીધાઈ, બારડોલીશેજબરસ
 ઈ; જાકે દોલતરામકું સુનાઈ. માન. ૪
 બાતુ સુનો સેવક હમારે, તાર જાગેગાકલકીસાં
 ભે, દલપતરામતો જોકુ દીન પીછે. માન. ૫
 ફીરપારાંકરનેતાં લેન, દલપતરામજુરીમાંજે-
 ઠા; જાંબલીઈસ્ટેશન જાકે છુટા. માન. ૬
 સાંભપડે સરખેતાર જાગે, સજખાંચકે ખુરી
 હોગજે; બધઈજાં દેને કુંચેલે. માન. ૭
 દેવીબોલ્યાંછે જાનંદહરી, તીનસરખેતકે રહે-
 વારી; મોઢયાતુરજેદી ફીલાતે. માન. ૮
 ઈને ફાગલ સીખો ખોટો, ઈને મુખુમેં ધૂલડાસો
 ઈને ફીમાકે પેટે પથર પાચો. માન. ૯
 તુંમતો નવઘડકે લાલુંવાળી, નામ પંચનવેગી ફી
 લાતી, સેવક મોતીરામ ફીરખવાળી. માન. ૧૦

રાગમોરમળીને.

માનમુરખા માતાથી સહિનો સુધારો, માતાથી સ
 હિનો સુધારો. એતો આધાર છે નોધારો. માનવે
 હરે મુરખા માટે બિહર મેળ્યારે રહેતા, હરે જહરા
 માંસે તુને બચાયા, યાં તું કેસા પુકાર કરાતો. મા
 હરે બંધી કૂંચી હરમતોરી, ઘડીએક નહીં તુલુંદે
 વી, એસા બચન લેકે બહાર ફહાડ્યારે. માન. ૨
 કેસી કૂણા કીધી તુને દેખી, અંત બચાતું નહતું
 તારાથી, પય પાન રાખ્યું તું આગુ પીરે. માન. ૩
 પય પાન કરતાં મોટો પયો ત્યારે, ભયાની માં ભુતી
 યો ખાધી બ્યારે, ઘેડપણ માંગાંડો પયો ત્યારે. માન
 સંસાર સમુદ્ર માંડુખ્યો બ્યારે, ભમે આવી ન ઘસ
 ડ્યો ત્યારે, ભગન કર્યું નહિં તેં યગારે. માન. ૪
 પાપ પુન્ય નોઈ નસાધ્યો બ્યારે, નાખ્યો નરક
 કુંડ મોલરે, ફરી પોકાર કરતો તેવારે. માન. ૫
 ખાતુ સુનો સગન કુમારે, ભગન ખીલતો નહિં
 બિધારે, કરો મોતી રામ બિપર કૂણાચેરે. માન. ૬

રાગમોરમત્રીત્ને.

માન મુરખા રાક્ષિ સહુ માં રહી વ્યાપી; રાક્ષિ સખિમાં
 રહી વ્યાપી; તેના વીના ફરેનું નથી ખાકીરે. માન. ૮૬
 ઝરે મુરખા રાક્ષિ થી, નાબું ને ધોયું, ઝરે મુરખા રા
 ક્ષિ થી ખાબું ને પીયું રાક્ષિ ન તે તો ત્નાન ખંધું લુંડે મા
 ઝરે રામ રાવણનું યુદ્ધ પું બ્યારે, રો રો રાક્ષિ થી મુ
 રછા પામ્યા ત્યારે, મેઘનાદે રાક્ષિ મારી બ્યારે સેતા ન
 રાક્ષિ થી તે ધ્રોણા ગીરી લીધો, લક્ષ્મણને જીવ તો
 કીધો; રાત બને નન સમુદ્ધરે. માન. ૩
 ઝરે મધુકૈટલ ને મારયો તો બ્યારે, યોગ માથા ને
 સમસ્થાં ત્યારે, વિશ્નુ માં હે પ્રવેશ્યાં તે વારે. માન. ૪
 દેવ દૈત્ય નું યુદ્ધ પું બ્યારે, રૌલ સુતા માં થી પ્રગટ્યાં
 ત્યારે; દૈત્યો છે સંહારે. માન. ૫
 તપ કરતા ત્તર શંકર બ્યારે, રૌલ સુતા ઝે છળ ફર્યો
 ત્યારે, લીલા રાણી નું રૂપ ધર્યું ત્યારે. માન. ૬
 ત્ન રમકંડા ચર પામ્યો બ્યારે, રીષ સમાધિયો
 તેણી વારે, મોહની રૂપ ધર્યું છે તે કાળે. માન. ૭

રક્ષમણીજે રાક્ષિ સેવીન્યારે, ફરતી કૃષ્ણતે
 ચરતી ઈછાજે, હરણકુરી ગાયાતે નીવારે રે માન
 ન્યાં ભેળી ત્યાં રાક્ષિ રહીવ્યા પીઠાં ઈખાલી ન
 હીરે તારા પી; ભેમ ઘટે તેમ તું રહીવ્યા પીરે. માન
 રાક્ષિ સરય માં છે મોટી, મૂળ તત્ત્વ બુયોત મેસો
 ધી; ફાંઈ જંધારી તમને નથી બાંધીરે. માન ૧૦
 ફરતેડી મોતીરામ કહે છે, રાક્ષિ સરય માં છે પેલે છે
 જેણું વેદ પુરાણ કહે છે. રે. માન ૧૧

રાગ પરમાત્મ

વાંણેલાં વાયાં રે માણ, વાંણેલાં વાયાં; ભગોને
 ખોડી ખાર માણ, વાંણેલાં વાયાં. રેક
 પ્રાત થયોને નોખત વાગી, શીવક જાપ્યાં સહી;
 કુમકુમ જક્ષત હાથ માં લેઈ, વધાયે છે તહીં. ભગ ૧
 ગાયત્રે સંગે થી બંધન છુટ્યા, માનું ભંગ ગાઈ
 મહી જારી જો મહીં વલોવે, પૈની કુરે પોકાર. ભગો ૨
 વેદી જાલન પેદ સંભાળે, ભેગી સાધે છે ભેગ;
 ભગત જાવી જિલારણા છે, માણ સામું ભેય. ભગ ૩

કરનેડીનેકેહે છે મોતીરામ, ધનઘડીધિવસજાલ્ય,
માલુનાંકું દરશનપામ્યો, ધયુંસઘળુંકાલ્ય. જનગોંડ

ગરબી.

જોરોજાવનેસલૂણાહરિશામળાનેજેરાગ,
ગરબેજોડીઆરમાતાતેરમેરંગમાંને;
યોસઠ્ઠનેગાળીખીરાનેમાનાસંગમાંને. ગરબેઠ
જાસોમાસનમરાત્રકેરીરાતમાંને;
જાવ્યાંજંજાનેબહુયરસાથિમાંને. ગરબે ૧
સિંધવાયનેજીતેચરીત્યાંજાવિયાંને;
સઘીમાતનેસાથેતેડીલાવીયાંને. ગરબે ૨
પાચાઘડીતેકાળીમાતજાવિયાંને;
તેનીસાથેતેતુળનનેલાવિયાંને. ગરબે ૩
માનીચાગેરેતાળીનેફૂરેફુડડીને;
માખેનવરંગીજોલીનેસુંડીને. ગરબે ૪
દેવનેબાનેજાવ્યાતેવૈકુંઠીને;
નારદતુંમરવાએમરનદથી. ગરબે ૫.
ડાકપગાડેમહાદેવમરનદમાંને;

ઘણાંવાળું ત્રયાંગે તે નાના ભાતનાં ભેગાં
 ત્યાંતો ભેગારે સરીખી બુઝાતી બનીને;
 એમ કરતાં નયરાતો પુરી થઈને ગરજે.
 રીત દસરા તણે તે ત્યાં આપિયો સ્નેહ,
 ભોભન લેઈને ચાલી ભપાનિયો ભેગરજે.
 વીદાય માગીને દેવી જો પંથે પેળ્યાં ભેગ;
 આપે આપણા મુકામે આવી રહ્યાં ભેગ.
 સેવક મોતીરામ કેહે છે કરગરીને;
 મારે ખોડી આર સરીખું બીભું કોતરિને.

કુમરી.

(મેલો મોહન મારી માલવી, કાના સાગુ તો દેપાયે.)
 ખોડી આર મવાની સચાંકે, સાથે જોતો છે સાથ;
 ભેને રાખે સળિફો ફેફે, કે જાણ્યાં ભેગાં ભેગાં ખોડી
 આસોતે માસની રાતડીકે, જાણ્યાં અંજાણ માત;
 સાથે છે જાણી જુદાં પરા, કે જાણ્યાં કાળી રે માત;
 સીંધવાય ભૂતે ચરી જાણિયાં કે, સંધી માતા છે સાથ;
 ત્રિપૂર તો તળાને લાવિયાં, કે જાણ્યાં છે સાથે ખોડી.

સરખે સરખી મળી બેનડીકે, ઊભી ચામરમાંય,
 જાવી છે ચોસડને ગણી કેવમે ઊભાં છે માતખો,
 વેમાન લેઈને જાવિયાંકે, બ્રહ્મા વિષ્ણુ છે સાથે,
 જો માગંગા સાથે લેઈ, કે જાવ્યાત્નો બોનાથ ખો
 રોહણી રંનાદે જાવિયાંકે, સૂર્ય ચંદ્ર છે સાથે,
 ઈશાણી લેઈને જાવિયાંકે સરખે દેવનારાય ખો,
 નવરાત્રી નવ દિનમાં કે નિત્ય જોછવથાય,
 જાય છે સખી જાનંદમાં, કે પૈઈ રહ્યો પૈઈ કારખો,
 હોમ હવન વળી થાય છે કે, માના ચામરમાંથી,
 સેવક મોતીરામ ચિનવે, તેને તારો જાધારખો.

મહીના

ચાલો સખી સરખે ન માંભેયે, અરજી તો ખોડી ગ્રા
 રને ફહીજે, ફેધી ધિનાકોને ભે ફહીજે- ચાલો નેક
 મા ફારતક ફરણાકરો માણ, સેવક સામું બુયોને
 માણ, દયાલાવી ફાપિ જાલો માણ- ચાલો ૧
 માગદા મનસુ જો કરતી, હૈયામાં હૈવણું પર
 તી, મનોરથ મળ્યા તણો કરતી- ચાલો ૨

પોષે પીધો પ્રેમતાણો પ્યાલો, રત્નેહતુલસાપિજાંઘો

મારો; ભવતાંથી મુવામુધીપાળો-ચાલો. ૩

માહે તો મોહલાગ્યો મુને, મારે દેખું માનુવું મુખ

માનુના સામું નેણિનીત્યે; ચાલો. ૪

હોળી ખેલે દ્રાગણમાં માતા, જખિલગુલાલતં

વેરાતાં; દેવી નિત્યે જ્ઞાનંદમાં રહેતાં-ચાલો. ૫

ચર્છતરે ચીતલડું માંડું, ભ્રમરાની પેઢે ફરે માંડું;

તેથી ચીતચોરાયું માંડું-ચાલો. ૬

વૈરાખે તો વિનંતી કરીએ, રુખીપણિ માનુને નેણિ

ખરતો હાપિ નેજી કરીએ-ચાલો. ૭

નેહ ની નુહીછે માયા, ભાણું છું કે ફાચીછે ફાયા;

સાચીછે ભુગતની ભયા-ચાલો. ૮

ખરાડે તો ખારા ઘણી કરીએ, માનુના સારામું નેઈ

રહીએ, મુખનેઈ રુખીજાં ચર્છએ-ચાલો. ૯

સોધ તો આવણમાં રહેજે, ખારારો મોટોછે તાલે

માનુ પિતા ફૂંછું ગાંડો, ચાલો. ૧૦

ભયનાખ્યો ભાઈરવે ભાળી, ગાયોને સનખનધુ

રવાળી, જાણસુરથી જંજે માડી ચાલો. ૧૧

જાણસો માણે જાણાણી તારી, મોતીરા મણિત્તો

જામુંલાળી, મસ્તક મારે દુધે મુકો માડી પ્યા

પુરાથિયાછે જારે માસ, રીખે સાંત્નખે ને નિત્યે

ગાય, તેની ખોડી જાર પુરે જારો ચાલો. ૧૩

મહીના

ખોડી જાર માથું ફરી જે તમને, ફૂંપા ફરી ઘોઘરે

જામને ખોડી જાર માથું ફરી જે તમને. ટેક

ચર્ચતે તો પાવલે હું લાગું, ભનત ફરૂં રાત દિવસ ત્રા

ફું, બન્મો બન્મત્તિ તારી માથું ખોડી જાર. ૧

વૈરાખે તો જાફૂલ પિંઈ ફરી જે, ગમતું નથી ઘરમાં

તો થું ફરી જે, દરશન ઘોતો ફુંખળું ખોઈ જે જે

વધારે તો ને ફમાં થું ફરી જે, જરબત મયિના કોને

ફરી જે, માલુ મારાં નગણાં ના પિંઈ જે ખો. ૩

જારાડે તો પિયું છે ઘન ઘોર ફોયલ તો ફડા ફરી રોર

ગમતા નથી મધૂરા ખોલે મોર. ખોડી જાર. ૪

આવણી સારી છે હેલી, યગર ચાંદે બરી તો નહિ

મેહેલી; વધા મણીલાવોને વેહેલી. ખોડીજાર. ૫
 ત્ત્રમણાત્ત્રાદરવેલાગી, દલડા માં ફરારીવાગી.
 ખોડીજાર માનું નામ લેતાં ન્નગી. ખોડીજાર. ૬
 ગ્તાં સુડાંતો જાસો માં લરતી, દલડા માં દુખણ
 ધરતી; ઊમંગતો મળવાતણો ફરતી. ખોડી. ૭
 ફારતકે ફરણા ફરો માણ, દરદાનતમે દ્યો સરખે
 નવાળી; વંદુછું માં ધુંની યું ઘાલી. ખોડીજાર. ૮
 માગરીવની મોરીછે રાત, મિન્નેગથી સુકાઈછે ન
 ત્ત; માણ વિના ફોને ફુંવાત. ખોડીજાર. ૯
 પોષે પાખો પ્રેમ તણો પ્યાલો, ખોડીજાર મા નમ-
 યાને જાવો; જેનો સૌ સ્નાયે તેડીલાવો. ખોડી. ૧૦
 માહે તો દલ મળવા ઈચ્છે, માણ તો નભે નદિસે;
 નથી રાડતો શી ફરીજે રીસે. ખોડીજાર મા. ૧૧
 ફાગણે તો ફાપી નાખ્યાં દુખડાં, દેખાડ્યાં છે મન ફસ-
 તાં મુખડાં; મોતીરા મનાં ફાદ ન સૌ સુધર્યાં. ખો. ૧૨
 જારે માત્ર પ્રેમથી ભેગારી, ખોડીજાર મા પુરશે જા-
 રો; જાંતે વૈ માન થડી નરો. ખોડીજાર મા. ૧૩

તીથીઓ

(ગોરમાનાગરખજોરાગ.)

પરથમ ગાણપતલાશુપાયકે, સમકુંસારદારેલોલકે
 પંદરતીપથિ પ્રીત્યે ગણિકે, વાણીદીનુજેરે લોલકે ૧
 પ્રથમ પડવે પ્રગલ્યાંલવાની, ન્નણીનયખંડમાંરેલોલ
 બીજે સોલ્ને બાળાસ્વરૂપે, નજેરીખરીતોલતારેલોલ ૨
 ત્રીજે ત્રીલુપનરાણી, ત્રીપુરાસુરમારીઓરેલોલ ૩
 ચોથે માર્યોચંડને મુંડ, ચામુંડરૂપ ધરીરેલોલ ૪
 પાંચમ ગૃધિરૈત્યનું પીધુકે, પ્રાક્રમજતિકર્ચુરેલોલ ૫
 છોડે શોલે છબીલીમાત, ચોખે ચડીગાબતીરેલોલ ૬
 સાતમ સ્તનખનપુરવીમાંથી, મળીછે ન્ને ગણિરેલોલ ૭
 બાઠમજનષ્ટ્રલૂબ્ધસ્વરૂપ, સિંહાસ્તનશોભતારેલોલ ૮
 નોમે નવદુરધામાત, રમેછે રંગામાંરેલોલ ૧૦
 દરોમે દસરાકેહેવાય, લોબતજમે ત્તાયતારેલોલ ૧૧
 એકાદશીએદીધો જવાગકે, બેતેરાખડકુહારેલોલ ૧૨
 બારસખડુચરમાખરદાળીકે, ચુંવાળેચરીરેલોલ ૧૩
 તેરશેતુજલ્લવાનીકે, દક્ષીણમાંચસ્યાંરેલોલ ૧૪

યહીદરો ચિંતા બાધીરાણી, સેવો સાધી રાત્રીને

પુ નમ પૂરણ પરતાપેકે, છાપેતવજંડમાં રે સોજ. ૧૬

નરનારી લાવ ધરીને ગારો, પંદર તિથી પ્રેમ રંગે સોજો

નવનીધે પામશે તેહ, ખોડીઝાર સા સાહાયકે રે સોજ. ૧૭

ગંતે પામશે વૈમાનકે, કુળ સહિત તરે રે સોજ. ૧૮

મોતીરામ તો જોટલું માગે, રૂદે રે ફેને સદો સલાવર

તીથીઝો.

ખોડીઝાર માતું છે મોરી માતારે. ટેક.

સાંખી પડવે ખોડીઝાર માપ ધાણ્યારે;

મારાં ફુંખ દાખી દર દાખ્યારે;

મેંતો નતરે ખોડીઝાર માતનાખ્યાં ખોડી. ૧

સાંખી ખીલે તે જાણાયે શરે, મારાં ફુંખ ફાને સુખે

શરે; માતું ધ્યાન ધરું મનવે શા; ખોડીઝાર

સાંખી ત્રીલે ત્રિલોચનવાળીરે, તારું મુખ ડુંગ્રે ઊછું

ન્યાલીરે; માતું રૂપેને તાં નાની બાળી ખોડી. ૩

સાંખી ચોથે ચોદલુ વનમાં, માતું ધ્યાન ધરેને મનમાં

રે; માતું સહાયકે જે રૂપેલમાં. ખોડીઝાર. ૪

સર્વજીવાંચમે પંડમારે, માણુ ધ્યાન પદ્યું તારે,

માના મુખિ પર જલહાર, ખોડીઝાર. ૫

સર્વજી છૂછવી માની તરખીરે, મનડું મળવાર હું છે

હરખીરે; દેવી નહિં કો ખોડીઝાર સરખી ખોડી. ૬

સર્વજી સાતમે સતમુખ ન્યાળીરે,

ખોડીઝાર માતા તે સરખેલ ચાળીરે,

માના નામિ પર જલહારી. ખોડીઝાર. ૭

સર્વજી આઠમે એકે નહિં ઝારોરે,

માણુ રાંક ન્હાળીને તારોરે,

માણુ નોંધારાની આધારો. ખોડીઝાર. ૮

નોમે નયરાતર માંનાથ થાયરે,

કાંસી લુંગણ નોજત ચાગેરે,

તેનો રાખ્ઠ ગુગ્ગળ માં ગાળે. ખોડીઝાર. ૯

સર્વજી દશમે દસરાઝાવેરે,

માનાં દરરાન ફરવા ન્હાવેરે,

તેતો મનપાંછીત કૂળ પાયે. ખોડીઝાર. ૧૦

સર્વજી એકાદશી ખપવાસરે,

માનાયાચરમાં ગાયનાચરે,

માને ન્યયકથઈને ન્યયે, ખોડીખાર ૧૧

સંખીખારશે ખાલન ચીરે,

માએ પેહેચ્છાં દેશણી ચીરે,

ફિસર છાંચ્છાંછે રે શરીરે ખોડીખાર ૧૨

સંખીતેરશે ત્રંખાળુગાનેરે,

હાક ખોડીખાર માની વાગેરે,

લાલે નયઘડને ખિરાલે. ખોડીખાર ૧૩

સંખી ચોંદશે ખોડીખાર માતારે,

કરો રોવકને સુંખશાતારે,

માણુ દુર્બળતાંછે દાતા. ખોડીખાર ૧૪

સંખી પુનમે પુન્યમો થાયરે,

માના જાગળ થાળ ધરાયરે,

કરનેડી મોતીરામ ગાય. ખોડીખાર ૧૫

માતા દારણો લે ફોઈ નરીરે,

તેતો પાપી પાપન થારીરે,

કરનેડી કહે કેવળ દાસે. ખોડીખાર ૧૬

હોરી.

દેવી ખોડીઝાર ખેલે હોળીરે, સરખેજગામમાં;
 ખાળાખફુચર ખેલે હોળીરે, સરખેજગામમાંદે,
 યહિદામાંથી જીતેશ્વરીઝાવ્યાં,
 ચુવાળથી ખફુચર ખાળીરે, સરખેજગામ. ૧
 દાસીઝો લાવ્યાંસફુસાથે;
 ખેલેત્તરીગુલાલની ઝોળીરે. સરખેજ. ૨
 યોસઠ નેગણીરમયાનેઝાવ્યાં;
 સાથે નાતા ડાળીરે. સરખેજગામમાં. ૩
 સાત ખેનોને તુળલ તવાની;
 ઝાવ્યાંથઈને ટોળીરે, સરખેજગામ માંજ
 કેસરરંગીસાણુરે પેહેર્યા;
 ઝાઝારંગમાંઝોળીરે. સરખેજગામમાં. ૫
 ઝળીલગુલાલને ઝખરખેઝિડે,
 ત્તરી ચંદન ફયોળીરે. સરખેજગામમાં. ૬
 કેસુડી રંગપેતંગફસુખો,
 કેસરફત્તુરી ઘોળીરે. સરખેજગામમાં. ૭

ફતફતણી પીથફારીજોલેઈતે,
 ત્તીત્તપ્યાંજંગજકોળીરે. સરખેજગા ૮
 જોફજોફનેદેખી ફરખે,
 લેહંબોડા નેડીરે. સરખેજગા ૯
 ફારી પેખાલને તુંગણ વાગે,
 શરણાઈ વાગે થોડી થોડીરે. સરખેજગા ૧૦
 મોતીરામ ફફેફરનેડી,
 તુંછે દેવી તોળીરે. સરખેજગામમાં ૧૧

— ફોરી. —

ફોળીખેલે મલાવરાવમહારાજાજેરાગ.
 ફોળીખેલે ખોડીજારમાતમહંમાયા,
 મહંમાયારે ફો મહંમાયા. ફોળી ૦ રેફ.
 ફાગુનમેંફોલી ખેલેદેવી. (૨.)
 જાખારી સફસ્ત્ર રૂપીજે સેવી. ફોળી ૦ ૧
 જાંખાજણીયરખેનો સાથે જાવી; (૨)
 જોડે ફાળકા તુળલેને તેડી સાચી. ફોળી ૦ ૨
 માખેપેફેસ્પાલે નયરંગી સાળુજા; (૨)

મૂડા હાથિ મેં ઝળકે ત્યાં લુડા. હોળી ૩

માઝે પેઢેરી તે તો તમ ચોળી હે. (૨)

ઝાંખિલ ગુલાલડી ઊડાયે જોલી. હોળી ૪

માણુ ફરત ફુડી ઝાંખા બતતાળી. (૨)

ચંગલ રકે પીચ ફારી હાથિ મેં ઝાલી. હોળી ૫

ત્તર ત્તર કે ડાલત બહે કસુંબા. (૨)

જે સાદેખી મેને તો ત્યાં અચંભા. હોળી ૬

ચંગા કે સર પીચ ફારી માને તો ત્તરી. (૨)

દેખને કે હિતર કે જાયા હે ફરી. હોળી ૭

ચૈમાન લેકે દેવ દેખને કું જાયા. (૨)

તર્યા ચંગુ મેં તે તો સખુ જે નાહ્યા. હોળી ૮

પ્રેમ સાથે હોળી તો મેને ગાઈ. (૨)

મે હેર ફરે માણુ તુમ ઝંખા ગાઈ. હોળી ૯

મોતી રામ ફડત માણુ તમ કું. (૨)

તવ સંસાર માંથી ઊગારો હમ કું. હોળી ૧૦

અરણ્ય

ટપેડો ખાઈ ખુડતો તારો રે, જબે ખાઈ પાશ પિતા રે.

અરણ્ય

ખોડીઆરમાથાચરતારોરે, દીસેજળહજલોપારોરે; ^૩
 ફાંસીપેખાબનેલુંગળચાગે, સેવકબનગુણગાય;
 ખોડીઆરમાજીનાંદરેાનકરતાંજનમનાંપ્રશ્રિતબ
 ય. ખોડીઆરમાથાચર તારોરે. દીસેજળ. ૦ ૧.
 દેરીપરદેરીબત્રાજેઆયે, સરખે. નગામનમાંહે;
 ખાધાખંધણીજોછોડતાં, ખોડીઆરમાસેખાંહેખો
 આંધળાનેખાંખેખાપે, પાંગળાનેખાપેપાય;
 પાંખીયાનેપુત્રજાપે, દુખીઆનાંદુખજનનયજો
 નયઘડાબનેત્તસેજેઠીમા, હતોતારોચિશ્વાસ;
 ફુલડીમાંકલ્કનમાજ્યું, યોથાપ્રીમનનીઆરા. ખોજ
 ગુણમાજીનાકેઈપેરેજાણિં, જલ્પબુધ્ધિથીખાપે;
 રોષ. સનકાદિકપારનપામ્યા, માનપતેફોણમાત્રજો
 ત્તાયેકરીનેત્તબનેત્તયાની, નીયાંતમીસાગોપાયે;
 ફરનેડીમોતીરામકહેછે, સંતારતાંપાલ્નેસહાયજો
 વીપ્રજ્ઞાતીયાતુરવેદી, સરખેનમાંહેવાસ;
 દોલતરામનોસ્તુતકહેવાણિં, ફુંધુંતારોદાસ. ખોજ

અષ્ટક-છંદત્તુલંગી.

માતાઆદ્યરાક્તિતું મોટીલયાની,યોસહજ્જેગણીમુખ
દેવેવખાણી,ઓઢીઘાઢીમુસ્તેકેમોડછાને,માતા
ખોડીઆરગોખમધ્યેખિરાળે. ૧

ધરૂંધ્યાનતારૂંમહાકસ્તકાપો,ઘણાકુદમારીમનેસુખ
આપો,કરીઆડકેસરસિંદૂરછાને. માતા. ૨

ત્રીપૂરતોતળામાતકાળીકરાળી,તદાસાંત્વવીઝંજી
કાજકુચરખાળી,કરીમેજળાપાયેનેપૂરવાગે. માતા. ૩

નયર્ણડમાંહેઘણુંતેજતારૂં,તુનેસેવતાંપાપત્નજેજ
મારૂં,શક્તીસૂર્યકંઠપકોટીકલાળે. માતાખો. ૪

ચડીયાહનેહાપિયક્રનલીધું,જકુદૈત્યમારીરૂધીરખ
પીધું,ઈશાદીકકેરાંકશ્યાંસર્યેકાળ. માતાખો. ૫

માતાસિંધુસંસ્કારમાંફેણીગારો,નથીજાયતોએક
તવાતોઆરો,માટેઅંધકુપેતળુદૂરકીજે. માતા. ૬

કુલ્યુમાનત્નેસર્વથાએકમારૂં,નથીકોઈરસંસારમોહ
તમારૂં,માટેમોહમાયાપિકીપારકીજે. માતા. ૭

મારુપારિતુલનીરિતુલદાનવરાય,જાળારૂપેદેખીતો

સરવેપણાય; બહુદૈત્યમારીકરપાસરપ્રાણે. માન
 હવેશાંતુરામે રચ્યાં છોકાં, લણેશાંતુરો નીત્ય
 કરેછે પાઠે, માન્ય લક્ષ્મણાદી ધીંગારીને સીને. માન

બહુડીઓ.

દેવી ખોડીગાર માડી, સોનેકાછતરવાળી;
 સેવકનુકાપે ફૂળ, નીત્ય જાપેછે શુભ-
 જોહેવીદેવી નહી કોઈ, મંતોરસરખેજામાં જોઈ-
 નરનારી દરશને કરાવે, મોતીરામપરસનથારે;
 લક્ષ્મણીપુરો આરા, તમે રાખો મારી જાન-
 તારી ખોડીગાર માન્ય, દેખી પિયો રાજ;
 દરશન કરું છું ફૂલ, પાપકાપેછે તુંય;
 લીડલંબનકહેવાય, સેવકગુણતારાગાય;
 છત્રમંમરઢળે, પાસે જોત્યો બળે;
 કાલાસલટકેછે બાર, નોખતવાગેછે સાર;
 ઘંટવાગેછે નીત્ય, ત્યાંતો મોતું માન્યીત;
 ઢોલક કરેછે તાદ, લુંગળ પુરેછે સાર;
 માનીપુત્યમો થાય, જોડદરશને જાય;

ઘસ ફે મોતીરામ, તમે માણુ રાખો પાસ,
ચારે ચડને મારી. સેવા ફડું તારી. ૧

સાવણી.

“તુંડામણ ફરી ક્યાં ન્ય નંદલાલ લેફરી, તારી
બંસી ડંસી સરપણ બાઝી જેરી.” એ રાગ.

શું ફડું તે સરખેન ગામ, શોભા છે સારી, (૨)
નેઈ માતાળુનું ધામ, સુધ ગઈ મારી. રેક.
પુરખ માં છે રામ નાથ, પશ્ચિમે દેવી, (૩)

ઉત્તરમાં છે ગંગબક્ષ, શોભા ફડું તેવી. ૧

દક્ષિણે સિંધવાય, ઘરાને ન્ય, નરને તારી, (૪)

માણુ જેને જ મારી સુધ ખૂબી બડું તારી. ૨

ખરપાડમાં બડું યરબાળી, મેંતો નીહાળી (૫)

ચૌડામાં ગોવરધન નાથ, લુતે મધરીભાળી. ૩

સફરી શિપર સીધનાથ પાણતિ સાથ, પડું સાયું.

જાંબાળુ માતાસાર, તને ફું ન્યું. ૪

મોક્ષદેવી તું માત, ભૈરવો સાથ, ચારે ચડ મારી (૬)

બોલી જાર દેવી તું સાર, સેવા ફડું તારી. ૫

ફેરે સોમનાથિ, માળો કલાલસાથિ, જનજિંકુંવારી;
લક્ષિતિ આપોને માત, માળુ બહુ સારી. ૬

સાવણી.

શુશી સેતર છે રોહર, રોહા છે સારી; લગ
શિવ શક્તિનાં જ્ઞેઈ ધામ, સુધગઈ મારી-તેક
રામનાથ કોટેશ્વર સાથિ, પૂર્વમાં થોલે; લગ
ખોડીખારદેવી સાક્ષાત, પશ્ચિમે રોલે. ૧

સાંનપડે ખારતી થાય, દરરીને આયે; લગ
કુમકુમગ્નસ્તલ લેઈ ફાથિ, દીપડાલાયે. ૨

શિત્તરમાં છે ગંજબક્ષિ, તલાપ છે જેવું; લગ
શુશુ રોહુ રોલે ગ્જબધુત, કામ છે તેવું. ૩

સીધનાથિ સીંધવાઈ માત, હક્ષીણો રાતે; લગ
છે સફરી તલાવ ઊપરે, રસુલ પીર ગાતે. ૪

ખરવાડમાં બહુ ચરખાળી, મેંતો નીહાળી; લગ
તમે કરજે જમારી સાફ, ખારાસુરખાળી. ૫

ચૌદામાં ગોવરધનનાથિ, ડોર રોરી પાસે; લગ
કુલકુલામાં છે મંદીર, સેવકો જનમે. ૬

છે મધ્ય મોરાનાં માત, જુતેશ્વરી કહીએ. ૮
 દેવશરીજાનાં મંદીર, રામજી નર્તકે. ૭
 છે ખોડીજાર દેવીસાક્ષાત, દરેને સજીવને,
 મનજાણીજતિરોપ્રેમ, ગરજાગાયે. ૬
 તારીજકુળગતિ કહેવાય, પારન જાણે. (૩)
 પુનમેલાડુ થાય, ધાળધરાવે. ૫
 ફરી નવઘડ ફેરી સ્થાય, સુણોને માણ; ૪
 તમે રાખો જમારી લાભ, ખાંદ મેં બાલી. ૩
 છું સંસાર સિંધુની માંહે, ફરે તોડિગારો; ૨
 ફેરે છે મોતીરામ, જરદતો પાજો. ૧

સાવણી.

“ધનધનલક્ષ્મી, મેં તો ન્નેયાં નરેન્દ્રાણી”
 સારીસારી ખોડીજાર માણ, દેખીકું થયો છું રાણ; ૩
 ફર નેડી નમું છું માણ, શોભા છે રૂડી. ૧
 માની ખૂબીનો નહિં પાર, ઘંટવાગે છે ત્યાં સાર;
 નોખસવાગે જ પરમપાર, માને ફરિયે ચુડી. ૨
 માણ યડો સેવકની વારે, સેવકદરશન ફરે ત્યારે;

હું રૂઠો તારે જાઘારે, માંજે જોડી સાડી-૩
 માણુ લેને જમારી સુધ, તમે વિચારેને બુધ
 ગરબી માં ફરી છે નુંધ, માને કાને ફડી- ૪
 માની મંડપે રચના સારી, શીખરણી પરત્નજીવ
 માની ધનકુડુંકે સારી, માંજે પેહેરીયોળી-૫
 માને પાંજેને પૂરવાડો, ધુધર માળ ઘણે રીગાલો
 જાણાયટવીં છુવાતો છાલો, માણુ છેરે તોળી-૬
 માને સોના સાંકાં છાંતે, જોખમધે માણુ ખીસ
 ને; મેં દરેક નકલ્યાં જાણે, માને નકલે યાળી- ૭
 માંજે ખેડા જાણ્યું સાર, ખીજા હાથ માં છે હાલ;
 ને ગણી જો છે નીરધાર, લે છે હાથ તાળી- ૮
 દેરાવમેજ મડું ખલટકે, બાર યીમની જોતોજ
 ખડે; ગાલાસ બારણે તોલટકે, તોરણ ધિસે સાડું
 માને હાથે ખાણુ ખંધ, ધરેણાનો છે શંભ;
 તુરી માળા જો છે કુંઠ, મન મોણું માં- ૧૦
 દેવી ખોડી જા રક્તને મેહરે, સૌને પાંજો લીલા
 લેહેર; પાનણાં ખંધાય છે રે ઘેર, હું તો જોટું માણું- ૧૧

ફેડે છે મોતી દોલતરામ, ગામસરખેન માં મુકામ;
ખારાકુચામાં છે ઠામ, દેવ રોરી ફહાવે. ૧૨

છંદ.

નેદેવી નેદેવી મા, નેદેવી નેદેવી;
દેવ દેવાં સી દેવી મા, નેદેવી નેદેવી;
તારી નુગતી નેયા નેવી મા, નેદેવી નેદેવી;
તુને ફોનવફળે દેવી મા, નેદેવી નેદેવી.
ખત્તી માન જાંખા જાંખી મા, નેદેવી નેદેવી;
સુરી નર મુની વરે સેવી મા, નેદેવી નેદેવી નેદે.

મુલ.

પાણી રૂપે પાણ દેવી, નુગ નુગ તુન્ને ન્નણે;
પેવન રૂપે પરવત દેવી, ઘટ ઘટ માં ફી પ્રમાણે રે ને.
દીગ પાણ રૂપે ડો તું દેવી, પ્રિયથી રૂપે પાણે;
સ્થાવર ને ગમ રૂપે દેવી, અદ્વાંડને તું ત્યાણે રે ને.
વરસાદ રૂપે વરસે દેવી, ફરે વીળ ચમકારા;
તારા ગગન સ્વરૂપે દેવી, ફરે ધનુષંટકારારે નેદેવી;
રોરી ચલ રૂપે સીતળ દેવી, સૌને જ મૃતદાણે;^૩

સુરભ રૂપે પ્રત્યક્ષ દેવી, ગંધકારને તું ટાળે રે. ને દેવી.
 જોડાગ્યજને રૂપે દેવી, જોડાયદન માં રાખું;
 માહેશ્વર રૂપે મારી ખાતાં, નશો દાનુ જે દાખ્યું રે. ને.
 દરોગ્યવતાર ધર્યા તે દેવી, મોટાર ક્ષિપ્ત મારી;
 ભૂમી તણો તેં ભારણી તારો ભગતને ઊંધારી રે.
 મચ્છકચ્છને વ્યારા હનર સિંહ, તું વામન વીકરાણી;
 દુરસુરા મરધુરા મદુષ્ટા તું, બુધકલંકી કાળી રે. ને.
 તું તીરથ તું વ્રતભયાની, બીજન સરવેભામા;
 ગંગાભુમનાં સરવ્યતિ તું, સત્યશીરો મણી રે.
 તું ઘાતા તું ભગતા દેવી, તું બિના સરવેખાંદુ;
 શ્રીતાવકતા રત્નુપર માણે, માતા મુંઝારણ મોહુ રે.
 શ્રદ્ધા વિષ્ણુને માહેશ્વર, ત્રણ દેવ તેં જનયા;
 ત્રણ દેવ તારાણી માતા તું ત્રિનોયન ત્રીશયરે.
 તું શ્રદ્ધાણી તું દુરાણી, તું વિષ્ણુની ઘડણી;
 હીમાચળની પુત્રી પિંઈને, રીવરાંકરને પરણી રે.
 માતિતાતને રૂપે દેવી, સૌ પરતારી માયા;
 કરનેડીને સેવક ફેડે છે, કરોહ પિરીર ઠાયારે. ને.

ગરબી.

“ઝંતાકાંકડીમતમારો,મારીગાળરડીનંદારો”જેરા

માણયડને મારીયારે,કુંતો કુંકુંસાયું;

કુંકુંસાયુંકુંતોકુંકુંસાયું,માણયડનેમારીયારે.

ઘનફફેતાડીમાતા,ખંડપરોત્તારારીમા;

પ્રત્યક્ષદેવીતુંખીરાતે,ખંડડનેતોતારી.માણ

સાંખંડેત્યાંજારતીથાયે,તુંગળયગેસારીમા;

ઘંરઘડીખાળનેનોખતયાગે,માનીગત્યોછેન્યારી.

પાલકડીતોસોનાકેરી,દુમકુમપગાંપડતામાણ

દૈત્યઘણામાણતેરોળ્યા,ખંડરોલેઈનેયડતાં.માણ

ચિરણાયોળીયુંહીરોતે,ફપિયુડલોરતેમાયું;

ખાણવરવીંછયાસોનાસાંકળીપાયેનેપૂરવાતે.માણ

કિસેવક્રમોતીરામકેરી,ખરળધાનમાંધરને.મા

કરગરીનેએમકફે,મારાંકારતકરનેમાણ. ૫

ગરબી.

“નંદલાલનેડેલાજ્યો મનેતારો”જેરા.

દેવીખોડીખાર,યારેતેયડનેમારી;

ફુંતો સેવાફૂંછું તારીરે, ખોડીઆર. ૨૬.
 માણ તારો ચોરલો તે નાગકેરી ફેણી;
 માંદી શોભે છે સૂર્ય ભેવી માણી. ખોડીઆર. ૧
 માણ તારે ફાપે તે ચુડલો રાત્રે;
 માંદી સોનાની શીપો છાત્રેરે. ખોડીઆર. ૨
 માણ તારે પાજે તે નેપુરવાને;
 કંડે પુષ્પાની માળાઓ છાત્રેરે. ખોડીઆર. ૩
 માણ તેં તો પેહેરી છે નવરંગ ચોળી,
 ફાગણ મહિમાં ખેલે છે ફોળીરે. ખોડીઆર. ૪
 માજે જોડી છે ફસાળી રાડી;
 દુનીઆં રૂપી ખીલાલી માજે વાડીરે. ખોડીઆર. ૫
 માનો શાગગાર નવરંગી ફફાવે;
 નરનારી તે દરશને જાણેરે. ખોડીઆર. ૬
 માણ ફુંતો ફફાવે જનપિનડી નાથિ;
 ખાંડ ગ્રહાની રાખો ને લાભરે. ખોડીઆર. ૭
 ફરતેડી મોતી રામફેરે,
 ખેતો સરખેલ મધ્યે રહે છેરે. ખોડીઆર. ૮

ગારબી.

“સખીયાલોખંદાખનઠઈએરે જીવણાનેયાને”^{૨૫૨}એ
 સખીયાલોનેસરખેનઠઈએરે, માણનેનેયાને,
 માણનેનેયાલવડુખંખોયા, તારાશીખરીએમ
 નમોહ્યાંરે, માણનેનેયાને. ટેક.
 માણતારોયોરલોવાસુકીનો કટકો;
 માણતારોચુડોતેરંગનોચટકો;
 માણતારીપાયલડીનો મટકોરે. માણને.
 માણતુંતોફેફેયાયલગતનનુની;
 હુંનેસેવેજાણાશીસફસુત્ર મુની;
 તુંતોફેફેયાયલાગોળેઘણીલુનીરે. માણ.
 માણતુંતોચારેતેચડનેમારી;
 તુંતોદેવીફેફેયાયછેસારી;
 માણતારીગત્યોછેઘણીન્યાસીરે. માણ.
 માણતુંતોરેલુલનેભયું;
 તારીખુધીમાંનથીફાંઈકાયું;
 એમચેદફેફેસાયુંરે. માણને. ૪

માણુ તારો મંડપઘણો છે સારો,

ત્યાંતો પક્ષી થરે છે ચારો;

હું તો ઘાસ કહેવર્ણિધું તારોરે. માણુ ૫

સંવતઝોગાણીસ ચાલીસાની સાલે;

નિંદ પુનમને રવિચારે;

ઘાસ મોતીરામે ગાઈ ત્યારેરે, માણુ ૬

થાળ.

ગાઝિયાળ, ખોડીઆર મોરીમાય;

સરખેન માંદે ખીરાત્યાં આપમા. ટેક.

કનક તણાં નળ પાત્રનં લરી,

નમવાની વેળા થઈ ખરીમા. ૧.

સોનાની થાળ માં પુસ્ત્યાં પેકવાન,

ઊલટથી આરોગો માતમા. ૨

ધોખર નલેખીને લાડુરે સાર,

ખરડી મુરમુને કંસારમા. ૩

ખારી પુરીને ક્યોરીરે કરી,

વડાંવેદમીને ઘારી તળીમા. ૪

ત્નાતદાણનેઝંખારેરસ્ત,

કેસરીઝાં ભેડે ખીરંભ મા. ૫

સ્નહર પારાને મોતીરે ચુર,

મગસ મગદળ પાપડની નહીં નુનમા. ૬

ત્નલુઝાં ચણ્યાને શોડભ તળ્યાં,

કેળાં શેલ્લીમાં ધી ખાંડ ઘણી મા. ૭

ફણશી લાફડશીનો નહીં પાર,

ચુતરદેણી ખાત્તં રોપરા પાકમા. ૮

વરાણા કોણુ ને જાવર તળ્યા,

કઢી વડીજોની તેમાં નહિં મણામા. ૯

ઝારીઝાં તુરીઝાં ને વંત્યાક,

વાણેણ ને ખટાકાનું શાક મા. ૧૦

કાલેરાં કુંકોડાં પરોળાં ફરી,

જનાર ઝંજીર ને શેલ્લીમાં. ૧૧

મોઘરી મૂળાને મેથીની પણી,

સયા તાંતળજની નાલુ ફરીમા. ૧૨

ધીલોડાં પરચર ને ફોખીસ્ત,

ઝાસર ચણાની દાણ તળીમા	૧૩
ચોળા ગવારની સીંગોફરી,	
ડોડી સરગયાની પાપડી તળીમા	૧૪
શીખંડ બાસુદીને દૂધપાક;	
સુખડી સંભેરી શુદ્ધ પાકમા	૧૫
તેતરીસ બતતનાં તળીખાં શાક;	
ધીરો સાફરનો તઈઝારમા	૧૬
ખાદુ લીંબુને ફેરી ફરમડાં,	
ફેરાં ચીખડાં ને હોડવાં ખેરાંમા	૧૭
રાઈ સરસીયું મેળવી ફરી,	
મેથીખાંની ભેડે ખારેક ખેરીમા	૧૮
ખતરીસ બતતની રસાઈ ફરી,	
થાળ મધ્યે સામગ્રી ભરીમા	૧૯
ખખોડ બદામને મેવારે તઈં	
દાખ ચારોળી છે મહિં સહી-	૨૦
સવીંગ સોપારીને જોલથી ચળી;	
ફેસર ફસ્તુરીને તબ વળીરે માં	૨૧

- ખાસર પાનનું બીડું ફરી;
 યાજમાં મુક્યું આણંદ ફરીમા ૨૨
- લીલાં મરયાંની ચેટણી ફરી,
 રૂઢીઆણાં રાઈતાંછે વળીમા ૨૩
- રસોઈ સરયે યાજમાં ભરી,
 માણુ આગળ લેઈ રત્નુ ફરીમા ૨૪
- આરોગે મોરી ખોડીઆર માત,
 રેવડુ બનતી પુરો આરામા ૨૫
- ભાવથી લેને શ્રીકૃષ્ણનારે ભોગ,
 રેવડુ બનના ટાળો રોગમા ૨૬
- ભ મી જીજ્યાંછે મોરીરે માત,
 ભુઠરહ્યું તે બનભાગી માગી ખાયમા ૨૭
- આરતીની વેળા થઈ ખરી,
 ઘંટ ઘડીઆળ નોખત ગડગડીમા ૨૮
- ભુંગળો ના થાયછે સોર,
 પંખાબ હોલને ફાંસીની બેડમા ૨૯
- જોલે નફી છડીફરમાં રે ધરી,

ચમરધીવા દોળે વળીમા.	૩૦
ખરી ખોરી વણીઓચરી,	
માફુ કરો માણ મેહેર કરીમા.	૩૧
દાસ મોતીરામની કરન્ને સદાય,	
જાનાતી રાખોને લાભમા.	૩૨
સૌની ખાશા પુરો વળી,	
પાગે પાગે સેવકુ લજી લજીમા.	૩૩

ખારતી.

નેનેને ખોડીખાર માણમા, ને ખોડીખાર માણ,
 નવઘડના ત્રાતાની (૧) સરખેન માંવાસી. નેનેને
 ખાદ્ય રાક્ષિતું ખાઈ, ખોડીખાર તું દેવીમા (૨)
 સુરીનર મુનીવર સેવે (૩) ઈચ્છા કરો પુરી. નેનેને
 સીંધે દેરા ચક્રચુર, કીધો ક્રોધ કરીમા, (૪)
 નવઘડ કારન સીધ્યાં (૫) મેહેર તુન મોટી. ને
 ચોખંડે દેવીધામ, ગામો ગામવચ્યાંમા, (૬)
 વિષ્ણુનારદરીય નુકુણની ત્યેગાતા. નેનેને
 બ્રહ્માચારે સુખ, ગુણ ગાતા તારામા. (૭)

રોષપારનાપામે, (૨) માનવકોણ માત્રજેને
 માણુબરદપોતાનું પાળે, સત્જેનપુરવાણીમાણ
 મહાકાળનેકુંપાવે, (૩) પાવાઘડવાણી-જેજેજે
 મારકુંડેમહિમાવખાણ્યો, રાક્ષિસોપીમોરીમા
 ચંલવનીતગુણગાતાં (૪) ફીરતીતોલ્યાપી-જે
 નીત્યજ્ઞાવીનેમાત, નમીએનરનારીમા, (૫)
 મેફેરકરોનેમાણ, (૬) મુજરાત્રુનેમારી-જેજે
 દોલતરામનોચુત, ફરજેડીજિલ્લોમા. (૭)
 દરશનનોછેભૂખ્યો, (૮) માણુતમોદેજે-જેજે
 વીનવેમોતીરામફરજેડીનીત્યેમા. (૯)
 સરખેજમાંતોરહેછે, (૧૦) માણુનીસામે-જેજે
 મોતીડેવધાવુંનેમંગળગણિં, બહુચરમાણુનેચારણે
 બળિં, જ્ઞારતીકીજેબહુચરતણમૂંઠાયેણાર-
 સચાજે, જ્ઞારોત્તાબહુચરમાણુનેકાજે.
 જ્ઞારતીકીજેબહુચર, નૃત્યકરેનેષીદોજીદોમાય
 ધોજોત્તમાનેચારણેબળમા. સેયકનનખ
 લીહારણબળમાનાઈતિશ્રીખોડીજ્ઞારકાવ્યસં

— श्री —
जोडीभारडाव्य
संपूर्ण.

— ० —
सन् १८८४
संवत् १८२०

— ० —
समाप्त.

